Hårga-låten. (1., 2. tenor og barryton)

Himlen är blek i sommarnatten,
I Ljusnans vatten sig speglar Hårgaberget.
Tvåhundrameter drygt är toppen.
Från höjden ljuder strängatonen.

Spelmannen han är ingen matt en,
Som en besatt en han spelar och det snärjet
Lockar dit folk med rytm i kroppen.
För dem blir polskan livspassionen.

Hambotakten den tar makten,
Folk dansar hela kvällarna.
Kan ej sluta, måste njuta,
Klackarna slår mot hällarna.

Men han som stråken för i dansen,
Han gömmer svansen och bockfoten.
Han inte visar de horn han har i pannen.
Han låtsas att han är nå'n annan.

Do - - -
Dagen och drog förvisst ut i en hambopolska,
Vettet mist till dessa toner mollska,
Dog till sist utav de krafter dolska
På hällarna vid själva Hårga.

Haderittan, haderittan,
Hej fiolioliolej,
Haderittan, haderittan,
Hej fiolioliolej.

Men han som stråken för i dansen,
Han gömmer svansen och bockfoten.
Han inte visar de horn han har i pannen.
Så akta er att dansa hambo! TJO!

Hårga-låten. (1. og 2. bass)

Bom, bom . . .

Hambotakten,
Folk dansar hela kvällarna.
De kan ej sluta,
Klackarna slår mot hällarna.

Bom, bom . . .

Ett, två, tre: Snart ska de' bara vara deras ben som där ligger,
De som där dansade hela natten,
hela dagen och drog förvisst ut i polska,
vettet dom mist toner mollska,
Dog till sist av krafter här vid Hårga.

Rittan, rittan,
Hej fiolioliolioliolejtan,
Rittan,
Hej fiolioliolej.

Bom bom . . .
Så akta er att dansa hambo! TJO!